

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Galați**

DECIZIA nr.   /   .2020
privind soluționarea contestației, formulată de
XXX ,
înregistrată la D.G.R.F.P. Galați
sub nr. XXX din xxx

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați - Structura specializată în soluționarea contestațiilor a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice xxx , cu adresa nr. XXX , înregistrată la D.G.R.F.P. Galați sub nr. XXX din xxx , asupra contestației formulată de xxx , împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. XXX , emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. XXX , corectate în data de xxx , de către organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. xxx .

XXX are domiciliul fiscal în xxx , jud. xxx , înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul xxx sub nr. XXX , cod de identificare fiscală xxx , reprezentată legal prin administrator xxx și convențional de cabinet de avocat xxx, conform împuternicirii avocațiale seria xxx nr. xxx din xxx, depusă în original la dosarul cauzei, care a semnat indiscifrabil contestația, depusă în original la dosarul cauzei.

Obiectul contestației privește suma totală de xxx lei, reprezentând impozit pe veniturile din alte surse, stabilită prin Decizia de impunere nr. XXX corectată în data de xxx , emisă de A.J.F.P. xxx - Activitatea de Inspecție Fiscală, din care suma de xxx lei este stabilită suplimentar în urma efectuării corecției de erori materiale față de suma de xxx lei stabilită inițial prin decizia de impunere nr. XXX din xxx , *precum și* Decizia privind nemodificare bazei de impunere nr. XXX / xxx .

Analizând **termenul de depunere** a contestației se constată că decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. XXX / xxx a fost comunicată petentei prin poștă în data de xxx , prin adresa nr. XXX din xxx , (conform documentelor, în copie, la dosarul cauzei), iar contestația a fost depusă la D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. xxx în data de xxx și înregistrată sub nr. xxx .

Deoarece la dosarul cauzei nu a fost depusă adresa nr. xxx / xxx , precizată de petentă prin contestația formulată și de organul de inspecție fiscală prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației, prin care au fost transmise exemplarele corectate din RIF nr. xxx / xxx și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente bazelor de impozitare nr. xxx din xxx , prin adresa nr. XXX din xxx a fost solicitată transmiterea unei copii a acesteia.

Prin adresa nr. XXX din xxx AJFP xxx transmite pe cale electronică documentul solicitat către organul de soluționare competent.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile procedurale prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 și art. 272 al. 1 și al. 2 lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați prin Structura specializată în soluționarea contestațiilor este legal învestită să analizeze contestația formulată de XXX .

I. Prin plîngerea formulată, petenta contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. XXX și Decizia privind nemodificare bazei de impunere nr. XXX / xxx , astfel cum au fost rectificate și transmise prin adresa nr. xxx / xxx , după ce a fost formulată contestație prealabilă împotriva acestor acte, considerată nelegală pentru următoarele motive:

- „așa cum a fost arătat în fața instanței de judecată, societatea înțelege să conteste tot ceea ce a contestat în procedură prealabilă respinsă, acte corectate material de organul fiscal, inclusiv forma finală urmare a rectificării;

- rectificarea este nelegală întrucât, organul fiscal văzând motivelor din contestația prealabilă fără să o admită, a ales să-și rectifice actele anterioare”,

- este inadmisibilă această conduită cu sume mai mari pretinse a fi datorate, în baza aceleiași interpretări nelegale;

- după ce a fost comunicată Decizia de respingere a contestației prealabile, organul de inspecție fiscală a înțeles două săptămâni mai târziu să rectifice decizia inițială de impunere, pentru care societatea înțelege să formuleze prezenta contestație prealabilă administrativă împotriva rectificării.

Din lecturarea deciziei rectificată, transmisă prin adresa nr. xxx / xxx , rezultă că singura modificare este cota de impozitare, astfel în aceste condiții ne menținem în întregime toate motivele din contestația inițială formulată, perfect valabile indiferent de cota de impozitare, întrucât motivele noastre sunt în sensul inexistenței obligației fiscale, respectiv:

„Organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății o obligație fiscală suplimentară cu titlu de impozit pe veniturile din alte surse, reținându-se că achizițiile de fier vechi efectuate de societate, de la persoane fizice din gospodăria proprie a acestora, trebuia să fie impozitate pentru că nu ar proveni din gospodăria proprie, astfel cum au declarat persoanele de la care au fost achiziționate”;

Pentru a dispune astfel, organele de inspecție fiscală au avut la bază:

A. Greșita invocare a dispozițiilor art. 114 alin. 2 lit. g) din Codul fiscal și normele metodologice aferente, unde se precizează că sunt impozitate doar acele venituri obținute de contribuabili care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. contribuabilii nu sunt înregistrați fiscal, adică sunt obținute de persoane fizice;
2. veniturile provin din anumite activități (ex. producție, comerț, activități agricole etc.);
3. veniturile obținute nu au caracter de continuitate.

În cazul subscrisei, organele de inspecție fiscală impozitează, prin reținere la sursă, conform art. 115 Cod Fiscal, tocmai tranzacțiile efectuate cu persoane fizice cu caracter de continuitate, adică contrar prevederilor art. 114, alin. (2), lit. g) din Codul fiscal, menționând că o mare parte din tranzacțiile efectuate de persoanele fizice (de materiale feroase și neferoase) se repetă periodic;

Așa cum se arată mai sus, art. 114, alin. (2), lit. g) din Codul fiscal exclude de la impozitare, prin reținere la sursă, conform art. 115 Cod Fiscal, tocmai selecția efectuată de organele de inspecție fiscală, aceste persoane având ei înșiși datoria, presupunând că fac o afacere din vânzarea repetată a fierului vechi să se declare persoane impozabile și să respecte legea fiscală.

B. Reîncadrarea nejustificată a sursei provenienței deșeurilor predate de persoanele fizice pentru valorificare, față de propria declarație a acestora, raționamentul fiind greșit.

Achiziția de la persoane fizice s-a făcut doar în baza unei declarații pe propria răspundere din partea persoanelor fizice cu privire la sursa deșeurilor predate, în funcție de care subscria a aplicat tratamentul fiscal.

Conform borderourilor de achiziție, puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală de către subscria, persoanele fizice au declarat pe propria răspundere, prin semnătură olografică, sursa deșeurilor predate subscrisei, respectiv aceea de gospodărie proprie.

Până la o probă contrarie, trebuie aplicată prezumpția corectitudinii declarației pe propria răspundere a tuturor persoanelor fizice care au predat deșeuri subscrisei, declarând pe propria răspundere că sursa este patrimoniul personal.

Subscria nu avea cum să intervină în declarația persoanei fizice de la care se achiziționează ori să conteste sau să suspecteze ca fiind falsă declarația și că nu este organ de inspecție fiscală să facă cercetări, inspecții, să cenzureze.

Sursa deșeurilor fiind patrimoniul propriu al persoanelor fizice, conform celor declarate pe propria răspundere, nu puteau fi, în niciun caz, incidente disp. art 114 și art. 115 din Codul fiscal.

Singurele responsabile conform legii de a investiga / ancheta corecta declarare a sursei de persoana fizică care a predat deșeurile, conform dispozițiilor legale fiscale, sunt organele de inspecție fiscală, dacă au dubii asupra sursei și provenienței deșeurilor.

C. Confuzia dintre obligația de plată și de declarare a unui impozit, pe de o parte și modul de calcul și de plată a acestora, pe de altă parte.

Prin invocarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Codul fiscal, societatea precizează că verificarea acesteia pentru eventuale obligații fiscale principale cu privire la impozitul pe veniturile din alte surse, este în afara scopului Titlului IV - Impozit pe venit din Codul fiscal, deoarece potrivit art. 58 din Codul fiscal "persoanele care datorează plata impozitului conform titlului mai sus amintit sunt persoanele fizice rezidente", care obțin venituri din orice surse și nu subscria.

Obligația Societății este de a calcula și de a reține impozit pe venit conform art. 115 Cod fiscal, doar dacă venitul în cauză se încadrează într-una din situațiile menționate la art. 114 din Codul fiscal, or niciuna din tranzacțiile selectate de organele de inspecție fiscală nu se încadrează ca venituri conform art. 114 din Codul fiscal așa cum am arătat la primul și al doilea punct de mai sus.

D. Încălcarea dispozițiilor art. 118, alin. (3) din Codul de procedură fiscală conform căruia "inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare tip de creanță fiscală și pentru fiecare perioadă supusă impozitării, deoarece în anul 2018 Societatea a fost subiectul unei inspecții fiscale generale care a vizat „perioada 22.05.2018 - 31.05.2018”, or deciziile de impunere contestate sunt rezultatul inspecției fiscale care a vizat Impozitul pe veniturile din alte surse pentru perioada 01.01.2016 - 31.10.2019, perioada până la data 31.05.2018 fiind deja controlată.

Organul fiscal își invocă și propria culpă constând în încălcarea art. 7 alin. 2 din Cod procedura fiscală, precizând că dacă ar fi existat acele neregularități, în urma inspecției fiscale generale, cât și a celorlalte inspecții subsecvente pentru rambursarea TVA, organele de inspecție fiscală ar fi trebuit să corijeze orice presupuse neregularități cu privire la impozitul pe venit din alte surse și să se ia măsurile corecte și adecvate în timp util.

Organele de inspecție fiscală nu au dovedit că au avut o reacție adecvata în timp util, pentru clarificarea exactă a sursei deșeurilor aduse de persoanele fizice și înregistrarea fiscală a acestora (dacă este cazul).

Astfel, pentru motivele invocate în contestație rezultă că suma stabilită suplimentar, de xxx lei, cu titlu de impozit pe veniturile din alte surse se bazează atât pe o situație de fapt eronată, fiind doar o banuală a organelor de inspecție fiscală referitoare la sursa deșeurilor,

cât și pe temeiuri de drept care nu sunt incidente în speță.

Pentru aceleași motive, niciunul din actele administrativ - fiscale contestate nu sunt legale și temeinice solicitând desființarea și pe cale de consecință admiterea contestației.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. XXX , emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. XXX - corectate în data de xxx , organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. xxx , au consemnat următoarele:

În data de xxx organele de inspecție fiscală au sesizat o eroare de calcul în Raportul de inspecție fiscală nr. xxx din xxx și din Decizia de impunere nr. XXX , respectiv s-a constatat aplicarea la nivelul anului 2017 a cotei de 10% pentru impozitul pe veniturile din alte surse față de cota de 16% prevăzută de art. 115, alin.(1) din Codul fiscal în vigoare la acea dată.

Astfel, în anexa privind stabilirea impozitului pe veniturile din alte surse pentru perioada 01.01.2016-31.10.2019, pentru baza impozabilă suplimentară aferentă anului 2017, în valoare de xxx lei, la calcularea impozitului aferent s-a înscris cota de impozitare de 10% în loc de 16%, fapt ce a condus la stabilirea unui impozit pe veniturile din alte surse în sumă de xxx lei față de creanța corectă de xxx lei.

În raportul de inspecție fiscală XXX și Decizia de impunere XXX a fost înscris eronat impozit pe veniturile din alte surse în sumă de xxx lei în loc de xxx lei, în condițiile menținerii aceleiași baze impozabile stabilite suplimentar în sumă de xxx lei.

Corectarea actului administrativ fiscal s-a efectuat în conformitate cu prevederile art.53, alin.(1) și (3) din codul de procedură fiscală, care stipulează:

„(1) Organul fiscal poate îndrepta oricând erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului.

...

(3) în cazul în care, după comunicarea actului administrativ fiscal, organul fiscal constată, din oficiu, că există erori materiale în cuprinsul său, acesta comunică contribuabilului/plătitorului un act de îndreptare a erorii materiale”.

Astfel, urmare a corecției efectuate, organele de inspecție fiscală în perioada ianuarie 2016 – octombrie 2019 au constatat următoarele:

- societatea a achiziționat materiale reciclabile (fier vechi, baterii uzate, deșeuri aluminiu, cupru, alamă, radiatoare, deșeuri aluminiu, deșeuri inox, deșeuri plumb etc.) de la diferite persoane juridice și persoane fizice.

- achizițiile de la persoanele fizice s-au efectuat pe bază de borderouri de achiziție, tichete de cântar, adeverințe de primire și plată în care se precizează că deșeurile achiziționate de xxx de la diverse persoane fizice provin din gospodăriile proprii.

- din analiza documentelor referitoare la achizițiile efectuate de societate de la persoane fizice, organele de inspecție fiscală au constatat existența unui număr mare de persoane fizice care au adus în mod constant cantități mari de deșeuri, din adeverințele de primire și din plată reieșind că acestea ar proveni din gospodăria proprie, astfel, concluzionându-se că achizițiile efectuate de la anumite persoane fizice cu caracter de repetativitate și în cantități și valori anuale foarte mari, nu pot proveni din gospodăria proprie a acestora.

În susținerea celor constatate, sunt prezentate spre exemplificare următoarele:

- în anul 2016 societatea a achiziționat cantitatea de xxx tone materiale reciclabile de la XXX, CNP XXX, în valoare de XXX lei;

- în anul 2017 societatea a achiziționat cantitatea de XXX tone materiale reciclabile de la XXX, CNP XXX, în valoare de XXX lei;

- în anul 2018 societatea a achiziționat cantitatea de XXX tone materiale reciclabile de la XXX, CNP XXX, în valoare de XXX lei;

- în anul 2019 societatea a achiziționat cantitatea de XXX tone materiale reciclabile de la XXX, CNP XXX în valoare de XXX lei.

Avându-se în vedere datele din documentele justificative prezentate organelor de inspecție fiscală, respectiv borderourile de achiziție, tichete de cântar, adeverință de primire și plată, jurnalele de cumpărări și extrasele de cont prezentate, s-a constatat că o mare parte din achizițiile efectuate de la persoanele fizice (de materiale feroase și neferoase) se repetă periodic.

Prin metoda de control electronic utilizată asupra bazei de date tip excel, pusă la dispoziție de administratorul societății din programul de gestiune, au fost eliminate din analiză achizițiile sporadice de la persoane fizice (respectiv achizițiile în număr limitat și/sau achizițiile în cantități mici, achiziții, pentru care se poate aprecia că ar putea proveni din gospodăria proprie), rămânând în analiză doar tranzacțiile privind achizițiile efectuate cu caracter de repetitivitate și în cantități sau valori mari.

Cu privire la tranzacțiile sporadice pentru care organele fiscale au apreciat că ar putea proveni din gospodăria proprie, se exemplifică:

- patru achiziții de la persoana fizică xxx care a adus deșeuri în valoare de xxx lei în perioada 2017-2019, astfel: în 2017 o singură achiziție în valoare de xxx lei, în 2018 o singură achiziție de xxx lei, în 2019 două achiziții de xxx și xxx lei;

- două achiziții de la persoana fizică xxx care a adus deșeuri în valoare de xxx lei în perioada 2018-2019, astfel: în 2018 de xxx lei, în 2019 de xxx lei;

- o singură achiziție de la persoana fizică xxx, în anul 2016, de la care societatea a efectuat achiziții în valoare de xxx lei;

- trei achiziții efectuate în perioada 2018-2019 de la persoana fizică xxx, în valoare de xxx lei, astfel: în 2018 în valoare de xxx lei și în 2019 în valoare de xxx lei și de xxx lei.

Avându-se în vedere volumul tranzacțiilor, cantitățile aprovizionate și sumele plătite către aceste persoane fizice rezultă că deșeurile valorificate nu pot proveni din gospodăria proprie a unei persoane fizice, așa cum se menționează în adeverințele de primire și plată, fapt pentru care societatea avea obligația evidențierii și reținerii la sursă a impozitului pe veniturile obținute de la persoanele fizice la momentul acordării veniturilor, neîncadrându-se în excepția prevăzută la art. 115, alin. (1¹) din Legea 227/2015, astfel: „(1¹) *Fac excepție de la prevederile alin. (1) contribuabilii care obțin venituri din activitățile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. g), care fac dovada înregistrării fiscale pentru activitatea respectivă, potrivit legislației în materie, prin depunerea declarației pe propria răspundere, la plătitorii de venituri, la momentul plății veniturilor.*”

În vederea stabilirii tratamentului fiscal aplicabil veniturilor obținute de persoanele fizice furnizoare de materiale reciclabile au fost avute în vedere prevederile următoarelor acte normative: art. 114, alin. (2), lit. g); art. 115, alin. (1) și alin. (1¹) privind Codul fiscal.

Astfel, prin prisma prevederilor legale mai sus menționate, organele de inspecție fiscală concluzionează că veniturile realizate de persoanele fizice care nu sunt înregistrate fiscal să desfășoare acest gen de activitate, de la care societatea verificată a efectuat achiziții de deșeuri, reprezintă venituri impozabile din alte surse, pentru care există obligația reținerii impozitului aferent, neputând fi încadrate, în baza documentelor prezentate, în categoria „veniturilor de orice fel în bani sau în natura primite la predarea deșeurilor din patrimoniul

personal" conform prevederilor art. 62, lit. f) din Legea 227/2015 privind Codul fiscal, așa cum în mod eronat au fost încadrate de societatea verificată.

În această situație plătitorul de venituri, respectiv societatea verificată, avea obligația să rețină, să declare și să vireze la bugetul de stat consolidat impozitul pe venit aferent, conform art. 115, alin. 1 și (1¹) din Legea 227/2015.

Conform prevederilor Titlului X – Venituri din alte surse, pct. 34, alin. (2) din HG 1/2016 privind normele metodologice de aplicare a art. 114, începând cu 01.01.2016 se prevede că *"în veniturile din activitățile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal sunt cuprinse veniturile realizate de contribuabilii care nu sunt înregistrați fiscal potrivit legislației în materie și care desfășoară activități de producție, comerț, prestări de servicii, profesii liberale, din drepturi de proprietate intelectuală, precum și venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, fără a avea caracter de continuitate și pentru care nu sunt aplicabile prevederile cap. II Venituri din activități independente și cap. VII Venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură din titlul IV al Codului fiscal."*

De asemenea, conform art. 115, alin. (1) din Legea 227/2015 „Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul acordării veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea cotei de 16 % până la data de 31.12.2017, respectiv 10% în vigoare de la 01.01.2018, asupra venitului brut pentru veniturile prevăzute la art. 114, cu excepția veniturilor prevăzute la art. 114, alin. (2) lit. l)”, iar conform alineatului (1¹) „Fac excepție de la prevederile alin. (1) contribuabilii care obțin venituri din activitățile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. g), care fac dovada înregistrării fiscale pentru activitatea respectivă, potrivit legislației în materie, prin depunerea declarației pe propria răspundere, la plătitorii de venituri, la momentul plății veniturilor.”

De asemenea la stabilirea tratamentului fiscal au fost avute în vedere și prevederile Legii 207/2015 privind Codul de Procedura Fiscală respectiv: art. 6, alin (1) cu privire la Exercitarea dreptului de apreciere și art. 14, alin.(1) și (2) - Prevalența conținutului economic al situațiilor relevante din punct de vedere fiscal.

În timpul controlului nu au fost prezentate organului de inspecție fiscală declarațiile pe proprie răspundere, date de către furnizorii persoane fizice, că sunt înregistrați fiscal, motiv pentru care în timpul inspecției fiscale aceste informații au fost verificate în baza de date ANAF.

În urma verificării informațiilor fiscale, s-a constatat că persoanele fizice ce figurează ca furnizori de deșeuri nu sunt înregistrate fiscal și că aceștia au obținut venituri din salarii de la diferiți angajatori, din cedarea folosinței bunurilor, din premii, nu figurează că au obținut venituri din valorificare deșeuri de contribuabilul verificat;

În cazul a șase (6) persoane fizice s-a constatat că au obținut venituri din valorificare de deșeuri de la alte societăți comerciale colectoare de deșeuri, de pe raza teritorială a altor județe, societăți care au declarat veniturile acestor persoane fizice și au reținut impozitul aferent, declarat prin declarația anuală 205 respectiv Declarația informativă privind impozitul reținut pe veniturile cu regim la sursă”.

De asemenea, în vederea stabilirii, dacă persoanele fizice furnizoare de deșeuri a căror proveniență a fost declarată ca fiind din "patrimoniul personal," dețin active patrimoniale, a fost consultată baza de date ANAF, aplicație ce conține aceste informații pentru persoanele fizice selectate de la care s-au făcut aprovizionări de deșeuri; cu titlu de exemplu fiind menționați: xxx .

Din informațiile existente în baza de date ANAF, a rezultat că doar xxx persoane fizice din xxx de persoane selectate dețin clădiri cu suprafețe cuprinse în medie între 26 mp - 100 mp, restul nefigurând cu active patrimoniale reprezentând clădiri, rezultând astfel că în gospodăria proprie nu dețin clădiri / hale de producție care să poată fi demolate și să aducă proprietarului venituri din gospodăria proprie din valorificarea deșeurilor de peste xxx lei

(peste xxx tone), cum a fost cazul persoanei fizice xxx sau de peste xxx lei (peste xxx tone) în cazul persoanei fizice xxx, etc. și care nu dețin nici o proprietate.

Astfel, pentru veniturile realizate de persoanele fizice, care nu sunt înregistrate fiscal, ca desfășurând o activitate independentă potrivit legislației, și care au predat periodic către societatea verificată deșeuri metalice și nemetalice în cantități mari, a căror proveniență nu se justifică a fi din gospodăria personală, contribuabilul verificat avea obligația reținerii impozitului pe venit la fiecare plată efectuată către persoana fizică prin aplicarea cotei de 16% în anul 2016 și în 2017 și a cotei de 10% (pentru anii 2018 și 2019) și se achită lunar până pe 25 a lunii următoare (art. 115, alin. (3) din Codul fiscal).

Urmare verificării documentelor contabile, s-a constatat că societatea a achiziționat de la persoanele fizice materiale reciclabile în valoare totală de xxx lei (xxx lei în anul 2016 + xxx lei în anul 2017 + xxx lei în anul 2018 + xxx lei în perioada 01.01.2019 - 31.10.2019), contravaloarea acestora fiind achitată integral, rezultând faptul că persoanele fizice au obținut venituri de la societatea verificată în perioada 01.01.2016 - 31.10.2019 în sumă totală de xxx lei, venituri care nu au fost impozitate la sursă de către plătitorul de venituri (anexa nr. 1 la RIF).

Astfel, pentru achizițiile de materiale reciclabile de la persoanele fizice care nu au fost înregistrate fiscal să desfășoare o activitate independentă, pentru perioada ianuarie 2016 - octombrie 2019, a fost stabilit un impozit pe venituri din alte surse suplimentar în sumă de **xxx lei** (xxx pentru anul 2016 + **xxx pentru anul 2017** + xxx lei pentru anul 2018 + xxx lei în perioada 01.01.2019 - 31.10.2019).

Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile din alte surse revine persoanelor juridice, odata cu plata sumelor către persoanele fizice care încasează venitul, conform prevederilor art. 115, alin. (3), termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata.

Prin referatul motivat cu propuneri de soluționare nr. XXX, întocmit în conformitate cu prevederile Ordinului P.A.N.A.F nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, organul emitent al actului administrativ fiscal contestat, propune respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată împotriva obligațiilor fiscale suplimentare stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. XXX / xxx, emisă de A.N.A.F. - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați - Administrația Județeană a Finanțelor Publice xxx, în baza constatărilor înscrise în Raportul de Inspecție Fiscală nr. XXX -corectate.

Organele de inspecție fiscală precizează că, în cauză, nu a fost întocmită sesizare penală.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada supusă controlului se rețin următoarele:

Cauza supusa soluționării este dacă DGRFP Galați prin Structura specializată în soluționarea contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației formulată de xxx împotriva sumei de xxx lei, reprezentând impozit pe veniturile din alte surse, stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. XXX din data de xxx -corectată, din care suma de xxx lei a fost stabilită prin decizia inițială nr. XXX din xxx și pentru care a mai fost depusă o contestație, soluționată prin Decizia nr. xxx / xxx emisă de Structura specializată în soluționarea contestațiilor din cadrul DGRFP Galați, iar diferența în suma de xxx lei fiind rezultatul rectificării deciziei de impunere, în condițiile în care, din

documentele depuse la dosarul cauzei nu rezultă o altă stare de fapt decât cea reținută de organul de inspecție fiscală, potrivit constatărilor fiscale.

➤ **Cu privire la contestația formulată împotriva sumei de xxx lei**, reprezentând impozit pe veniturile din alte surse, stabilită prin decizia inițială nr. XXX din xxx , care figurează și în Decizia de impunere corectată contestată nr. XXX din data de xxx , Structura specializată în soluționarea contestațiilor invoca excepția autorității de lucru judecat.

Referitor la obiectul contestației, se rețin următoarele:

XXX a mai formulat o contestație împotriva sumei de xxx lei, stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. XXX , emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. XXX împotriva sumei de xxx lei, ce este cuprinsă în totalul sumei de xxx lei stabilită prin Decizia de impunere corectată contestată nr. XXX / xxx , reprezentând impozit pe veniturile din alte surse stabilit pentru achizițiile de materiale reciclabile efectuate de petenta de la persoanele fizice, în valoare totală de xxx lei.

Astfel, se reține că, contestația inițială cu aspectele sesizate de către petentă și reluate în prezenta plângere a fost soluționată prin Decizia nr. xxx / xxx, emisă de Structura specializată în soluționarea contestațiilor din cadrul DGRFP Galați.

Prin adresa XXX din xxx , organul de soluționare competent a solicitat AJFP xxx să comunice dacă împotriva actelor administrativ fiscale, respectiv Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. XXX / xxx și Decizia de soluționare a contestației nr. xxx / xxx, petenta a formulat acțiune în contencios administrativ.

Prin adresa de raspuns xxx , înregistrată la DGRFP Galați sub nr. GLR_REG xxx din xxx , AJFP xxx precizează că xxx a formulat cerere de anulare împotriva Deciziei de soluționare a contestației nr. xxx / xxx și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. XXX și a deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. XXX / xxx , emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr. XXX de organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. xxx . Cauza este înregistrată la Tribunalul xxx - Secția II Civilă și de Contencios Administrativ Fiscal sub nr. xxx.

În drept, cu privire la raportul Codului de procedura fiscală cu alte acte normative,

➤ potrivit dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Codul de procedura fiscală:
„ART. 3 Raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative

...

(2) Unde prezentul cod nu dispune, se aplică prevederile Codului Civil și ale Codului de procedură civilă, republicat, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorități publice și contribuabili/plătitori”.

➤ Astfel, Codul de procedura civilă, cu modificările și completările ulterioare prevede:

- Articolul 138

„Excepția litispendenței

(1) Nimeni nu poate fi chemat în judecată pentru aceeași cauză, același obiect și de aceeași parte, înaintea mai multor instanțe competente sau chiar înaintea aceleiași instanțe, prin cereri distincte.

(2) Excepția litispendenței poate fi invocată de părți sau de instanță din oficiu în orice stare a procesului în fața instanțelor de fond”.

- Articolul 431

„Efectele lucrului judecat

(1) Nimeni nu poate fi chemat în judecată de două ori în aceeași calitate, în temeiul aceleiași cauze și pentru același obiect.

(2) Oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă”.

- Articolul 432

„Excepția autorității de lucru judecat

Excepția autorității de lucru judecat poate fi invocată de instanță sau de părți în orice stare a procesului, chiar înaintea instanței de recurs. Ca efect al admiterii excepției, părții i se poate crea în propria cale de atac o situație mai rea decât aceea din hotărârea atacată”.

➤ **Ordinul nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală prevede:**

9.3. Organul de soluționare competent va verifica existența excepțiilor de procedură și, mai apoi, a celor de fond, înainte de a proceda la soluționarea pe fond a contestației.

9.4. În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură și de fond pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, excepția de necompetență a organului care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii sau a ștampilei de pe contestație, excepția lipsei de interes, excepția lipsei de calitate procesuală, excepția reverificării aceleiași perioade și aceluiași tip de obligație bugetară, prescripția, **puterea de lucru judecat etc.**

9.5. În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, ori alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale ori tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se poate proceda la conexasia dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei.

În speta sunt incidente și dispozițiile art. 280 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, actualizat care prevăd:

„ Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei”.

Din situația de fapt prezentată mai sus, rezultă că, contestația înregistrată la D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. xxx , sub nr. xxx din xxx , formulată împotriva „*Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. XXX , astfel cum au fost corectată în data de xxx și transmisă prin adresa nr. xxx / xxx ” și Deciziei privind nemodificare bazei de impunere nr. XXX / xxx , se încadrează în prevederile legale mai sus invocate, **deoarece contestația înregistrată la D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. xxx în data de xxx sub nr. xxx,***

împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. XXX și Deciziei privind nemodificare bazei de impunere nr. XXX / xxx , a avut același obiect, părți și cauză.

Societatea și-a exercitat dreptul conferit de legiuitor de a formula calea de atac împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. XXX xxx / xxx și Deciziei privind nemodificare bazei de impunere nr. XXX / xxx cu ocazia primei contestații depuse, respectiv contestația înregistrată la D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. xxx în data de xxx și înregistrată sub nr. xxx, soluționată prin Decizia de soluționare a contestației nr. xxx / xxx, emisă de Structura specializată în soluționarea contestațiilor din cadrul DGRFP Galați.

Tinând cont de aceste prevederi legale care instituie excepția autorității de lucru judecat și având în vedere că asupra actului atacat care formează obiectul contestației, organul de soluționarea contestațiilor din cadrul DGRFP Galați s-a pronunțat printr-o decizie ramasă definitivă în sistemul cailor administrative de atac, D.G.R.F.P. Galați prin Structura specializată în soluționarea contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, **întrucât, în cauza, există autoritate de lucru judecat.**

2. Cu privire la contestația formulată împotriva sumei de xxx lei, reprezentând impozit pe veniturile din alte surse, stabilită prin decizia Decizia de impunere corectată contestată nr. XXX din data de xxx

În fapt, ulterior emiterii și transiterii Deciziei nr. xxx / xxx privind soluționarea contestației, **în data de xxx organele de inspecție fiscală au sesizat o eroare de calcul în Raportul de inspecție fiscală nr. xxx din xxx și Decizia de impunere nr. XXX**, constatând că în stabilirea impozitului pe veniturile din alte surse pentru perioada 01.01.2016-31.10.2019, pentru baza impozabilă suplimentară aferentă anului 2017, în valoare de xxx lei, au înscris eronat cota de impozitare de 10% față de cota de 16% valabilă pentru această perioadă, potrivit art. 115, alin.(1) din Codul fiscal în vigoare pentru anul fiscal 2017, fapt ce a condus la calcularea și stabilirea unui impozit pe veniturile din alte surse în sumă de xxx lei față de creanța fiscală corectă în sumă de xxx lei.

Astfel, în raportul de inspecție fiscală XXX și Decizia de impunere XXX, pe total perioadă verificată, a fost înscris eronat impozit pe veniturile din alte surse în sumă de xxx lei în loc de xxx lei, baza impozabilă stabilită suplimentar în sumă de xxx lei rămânând aceeași și în decizia decizia de impunere corectată nr. XXX / xxx .

Din constatările organelor de inspecție fiscală se rețin următoarele:

- societatea a achiziționat materiale reciclabile de la diferite persoane juridice și persoane fizice pe bază de borderouri de achiziție, tichete de cântar, adeverințe de primire și plată în care se precizează că deșeurile achiziționate de xxx provin din gospodăriile proprii.
- având în vedere volumul tranzacțiilor, cantitățile mari aprovizionate și sumele plătite către persoanele fizice, organele de inspecție fiscală concluzionează că deșeurile valorificate nu pot proveni din gospodăria proprie a unei persoane fizice, așa cum se menționează în adeverințele de primire și plată.
- din informațiile existente în baza de date ANAF, a rezultat faptul că persoanele fizice, furnizoare de deșuri a căror proveniență a fost declarată ca fiind din patrimoniul personal,

în gospodăria acestora nu dețin clădiri / hale de producție care să poată fi demolate și să aducă proprietarului venituri din valorificarea deșeurilor.

- în timpul controlului nu au fost prezentate organului de inspecție fiscală declarațiile pe proprie răspundere, date de către persoanele fizice -furnizorii de deseuri, că sunt înregistrați fiscal, motiv pentru care organele fiscale au verificat aceste informații în baza de date ANAF;

- în urma verificării, s-a constatat că persoanele fizice ce figurează ca furnizori de deseuri nu sunt înregistrate fiscal și că aceștia au obținut venituri din salarii de la diferiți angajatori, din cedarea folosinței bunurilor, din premii, nu figurează că au obținut venituri din valorificare deșeurilor de contribuabilul verificat;

Astfel, din cele redată în precedent, raportat la susținerile petentei, s-a concluzionat următoarele:

- veniturile realizate de persoanele fizice care nu sunt înregistrate fiscal să desfășoare acest gen de activitate, de la care societatea verificată a efectuat achiziții de deseuri, nu pot fi încadrate în categoria „veniturilor de orice fel în bani sau în natura primite la predarea deșeurilor din patrimoniul personal”, conform prevederilor art. 62, lit. f) din Legea 227/2015 privind Codul fiscal, așa cum în mod eronat au fost încadrate de societatea verificată, organul de inspecție fiscală prin investigațiile efectuate demonstrând că bunurile vândute de persoanele fizice către xxx nu provin din gospodăriile proprii;

- societatea avea obligația evidențierii și reținerii la sursă a impozitului pe veniturile obținute de la persoanele fizice la momentul acordării veniturilor, neîncadrându-se în excepția prevăzută la art. 115, alin. (1¹) din Legea 227/2015, care prevede: „(1¹) Fac excepție de la prevederile alin. (1) contribuabilii care obțin venituri din activitățile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. g), care fac dovada înregistrării fiscale pentru activitatea respectivă, potrivit legislației în materie, prin depunerea declarației pe propria răspundere, la plătitorii de venituri, la momentul plății veniturilor”, or petenta nu a prezentat organului de inspecție fiscală declarațiile prevăzute de articolul de lege invocată mai sus, iar din investigațiile fiscale efectuate de organul de inspecție fiscală s-a constatat că persoanele fizice în cauză nu au fost înregistrate fiscal.

Astfel, pentru veniturile realizate de persoanele fizice, care nu sunt înregistrate fiscal ca desfășurând o activitate independentă potrivit legislației, și care au predat periodic către societatea verificată deseuri metalice și nemetalice în cantități mari, a căror proveniență nu se justifică a fi din gospodăria personală, petenta avea obligația reținerii impozitului pe venit din alte surse la fiecare plată efectuată către persoana fizică, potrivit art. 115, alin. (1) din Legea 227/2015, prin aplicarea cotei de 16% în anul 2016 și 2017 și a cotei de 10% (pentru anii 2018 și 2019) și achitarea acesteia către bugetul de stat lunar până pe 25 a lunii următoare (art. 115, alin. (3) din Codul fiscal).

Din cele redată în precedent, se reține că baza impozabilă stabilită suplimentar în sumă de xxx lei a ramaș a ceeași și în urma emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. XXX / xxx -corectată, impozitul pe veniturile din alte surse stabilit în urma efectuării corecției erorilor materiale fiind în suma totală de xxx lei cu o diferență stabilită în plus în sumă de xxx lei față de cea stabilită prin decizia inițială în sumă de xxx lei, doar ca urmare unei erori de calcul în anul fiscal 2017, prin aplicarea cotei de 10% și nu a cotei de 16 % așa cum prevede art. 115, alin.(1) din Codul Fiscal în vigoare la acea dată.

Cu privire la nelegalitatea rectificării Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. XXX , emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. XXX , petenta precizează că: „, *rectificarea este nelegală întrucât, organul fiscal văzând motivele din contestația prealabilă fără să o admită, a ales să-și rectifice actele anterioare*”, dar aceasta

nu prezintă documente și argumente în drept care să susțină contrariul constatărilor organelor de inspecție fiscală.

Petenta susține că „*înțelege să conteste tot ceea ce a contestat în procedură prealabilă respinsă, actele corectate material de organul fiscal, având în vedere că din lecturarea deciziei rectificată, transmisă acesteia prin adresa nr. xxx / xxx , rezultă că singura modificare este cota de impozitare, mentindu-și în întregime toate motivele din contestația inițială formulată, indiferent de cota de impozitare.*

De precizat că prin contestația inițială depusă împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. XXX , emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. XXX , petenta nu a formulat obiecțiuni asupra cotei de impozitare aplicată asupra veniturilor din alte surse stabilite în plus de organul de inspecție fiscală , *astfel organul de soluționare competent din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Galați a efectuat analiza contestației prealabile în raport de susținerile părților, dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației s-a efectuat în limitele sesizării” și ale punctului 2.5 din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/ 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.*

Având în vedere cele redate mai sus, constatările organului de inspecție fiscală, referatul motivat cu propuneri de soluționare în raport cu suținerile petentei se rețin următoarele:

- corectarea actului administrativ fiscal s-a efectuat în conformitate cu prevederile art.53, alin.(1) și (3) din codul de procedură fiscală;

- fondul actului administrativ fiscal a rămas același, încadrarea din punct de vedere a motivului de fapt și temeiului de drept au rămas neschimbate față de decizia inițială;

- eroarea în cauză se datorează unei greseli de inscriere în anexele întocmite a cotei de impozitare pentru anul fiscal 2017, respectiv cota de 10% în loc de cota de 16%, potrivit art. 115, alin.(1) din Codul fiscal în vigoare la acea dată, fapt ce a condus, prin decizia de impunere nr. XXX / xxx -corectată, la stabilirea unui impozit pe veniturile din alte surse în plus în sumă de xxx lei (xxx lei sumă potrivit cotei de impozitare valabila pentru anul 2017- xxx lei suma rezultata din scriere greșită a cotei de impozitare);

- a fost întocmit referatul privind îndreptarea erorilor materiale, aprobat de șeful de serviciu și conducatorul inspecției fiscale;

- a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente bazelor de impozitare nr. xxx din xxx și RIF nr. xxx / xxx corectate și comunicate petentei în data de xxx prin adresa nr. XXX din xxx ;

- îndreptarea erorilor materiale din actele administrativ fiscale s-a efectuat în cadrul termenului de prescripție de 5 ani.

În fapt speței în cauză îi sunt aplicabile:

➤ prevederile art.53, alin.(1) și (3) din Codul de procedură fiscală, care stipulează:

„(1) Organul fiscal poate îndrepta oricând erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului.

(2) Prin erori materiale, în sensul prezentului articol, se înțelege orice greșeli de redactare, omisiuni sau mențiuni greșite din actele administrative fiscale, cu excepția acelor care atrag nulitatea actului administrativ fiscal, potrivit legii, sau care privesc fondul actului administrativ fiscal.

(3) în cazul în care, după comunicarea actului administrativ fiscal, organul fiscal constată, din oficiu, că există erori materiale în cuprinsul său, acesta comunică contribuabilului/plătitorului un act de îndreptare a erorii materiale

➤ prevederile **OPANF 2506 din 10.10.2018 pentru aprobarea sistemului de proceduri privind inspecția fiscală, repectiv:**

- „capitolul IV.8 Procedura de îndreptare a erorilor din actele administrativ fiscale emise de organele de inspecție fiscală

1. Scopul procedurii

1.1 Procedura de îndreptare a erorilor materiale din actele administrativ fiscale cuprinde activitățile ce trebuie efectuate pentru corectarea erorilor materiale.

1.2 Prin procedura de îndreptare de către organul de inspecție competent pot fi corectate erorile materiale din actele administrativ fiscale întocmite ca urmare a efectuării unei inspecției fiscale, inclusiv din rapoartele de inspecție fiscală.

1.3 Îndreptarea erorilor materiale, se va realiza cu respectarea prevederilor legale (Codul de procedură fiscală).

[...]

3.11 Îndreptarea erorilor materiale după comunicarea actului administrativ fiscal, se face astfel:

a) în cazul în care, organul fiscal constată, din oficiu, că există erori materiale în cuprinsul său, acesta comunică contribuabilului un nou act administrativ fiscal care cuprinde corecția erorii materiale, cu același număr al actului inițial, dar cu o nouă dată a emiterii ;

[...]

Actul administrativ fiscal corectat care reprezintă actul de îndreptare a erorii materiale, urmează regimul juridic al actului inițial și poate fi contestat, cu respectarea condițiilor din Codul de procedură fiscală.

3.12 Noul act administrativ fiscal corectat înlocuiește actul care conține erori și va avea același număr de înregistrare, modificându-se doar data emiterii efective.

În conținutul noului act administrativ corectat vor fi modificate numai datele sau sumele care conțin erori, așa cum au fost aprobate prin Referatul privind îndreptarea erorilor materiale.

3.13 Actul administrativ fiscal corectat va fi emis și comunicat contribuabilului căruia îi este destinat, cu respectarea prevederilor Codului de procedură fiscală referitoare la comunicarea actului administrativ fiscal și a Procedurii de comunicare a actului administrativ fiscal.

3.14 Îndreptarea erorilor materiale din actele administrativ fiscale se poate face în cadrul termenului de prescripție de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel”.

➤ prevederile Legii nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în speță a următoarelor articole:

- art. 6 Exercițarea dreptului de apreciere

„(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția *întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii. În exercitarea dreptului său de apreciere, organul fiscal trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/ plătitor în cadrul*

activității de asistență și îndrumare a contribuabililor/ plătitorilor, precum și soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt similare la același contribuabil / plătitor. În situația în care organul fiscal constată că există diferențe între starea de fapt fiscală a contribuabilului/plătitorului și informațiile avute în vedere la emiterea unei opinii scrise sau a unui act administrativ fiscal la același contribuabil/plătitor, organul fiscal are dreptul să consemneze constatările în conformitate cu situația fiscală reală și cu legislația fiscală și are obligația să menționeze în scris motivele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă.. “

- art. 7 din Codul de procedură fiscală, care stipulează: [...]

„(3) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte”.

➤ **Legea contabilității nr. 82/1991 cu modificările și completările ulterioare**

- **art. 6, alin. (1)** „Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ”;

- **art. 6, alin. (2)** „Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

➤ **Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, HG nr. 1/2016 (cu aplicare începând cu data de 01.01.2016), care stipulează că:**

- art. 62 - Venituri neimpozabile

În înțelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile: [...]

f) veniturile de orice fel, în bani sau în natură, primite la predarea deșeurilor din patrimoniul personal”;

- art. 114 - Definirea veniturilor din alte surse

„(1) **Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 61, lit. a) - h)**, altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu.

(2) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri: (...)

g) veniturile din activități, altele decât cele de producție, comerț, prestări de servicii, profesii liberale și din drepturi de proprietate intelectuală, precum și activități agricole, silvicultură și piscicultură, pentru care sunt aplicabile prevederile cap. II - Venituri din activități independente și cap. VII - Venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură”;

- **art. 115 - Calculul impozitului și termenul de plată (valabil pentru anul 2017)**

„(1) **Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul acordării veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut pentru veniturile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. a) - k), precum și în normele metodologice elaborate în aplicarea art. 114.**

(1[^]1) *Fac excepție de la prevederile alin. (1) contribuabilii care obțin venituri din activitățile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. g), care fac dovada înregistrării fiscale pentru activitatea respectivă, potrivit legislației în materie, prin depunerea declarației pe propria răspundere, la plătitorii de venituri, la momentul plății veniturilor.*

(2) *Impozitul calculat și reținut reprezintă impozit final.*

(3) *Impozitul astfel reținut se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut”.*

➤ **Hotărârea nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal**

[...]

- pct. 34, alin. (2) „În veniturile din activitățile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal sunt cuprinse veniturile realizate de contribuabilii care nu sunt înregistrați fiscal potrivit legislației în materie și care desfășoară activități de producție, comerț, prestări de servicii, profesii liberale, din drepturi de proprietate intelectuală, precum și venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, fără a avea caracter de continuitate și pentru care nu sunt aplicabile prevederile cap. II Venituri din activități independente și cap. VII Venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură din titlul IV al Codului fiscal”.

Concluzionând, din cele prezentate și prevederile legale antecitate se reține că organul de inspecție fiscală a respectat procedura legală în ceea ce privește emiterea raportului de inspecție fiscală nr. xxx / xxx și Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente bazelor de impozitare nr. xxx din xxx , corectate în data de xxx , fapt pentru care afirmațiile contestatoarei nu sunt întemeiate, motiv pentru care se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru suma de xxx lei, reprezentând impozit pe venituri din alte surse, ce provine din corectarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. XXX în data de xxx , numai ca urmare a înscrierii eronate a cotei de impozitare pentru anul 2017, *fondul actului administrativ fiscal contestat , tratamentul fiscal adoptat de organul de control, încadrarea din punct de vedere a motivului de fapt și temeiului de drept rămânând neschimbate față de decizia inițială;*

Pe cale de consecință, pentru considerentele mai sus arătate, în temeiul prevederilor actelor normative invocate în prezenta decizie și în baza art. 276, alin. (1) și art. 279, alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările ulterioare, precum și a pct. 9.4; 9.5; 11.1, lit. a) ; 11.6; 12.2 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **se**

DECIDE :

1. DGRFP Galați prin Structura specializată în soluționarea contestațiilor **respinge contestația** formulată de xxx , CUI xxx, cu sediul xxx , jud. xxx , **împotriva Deciziei de impunere** privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice **nr. XXX -corectată în data de xxx , pentru suma totală de xxx lei**, reprezentând impozit pe venituri din alte surse și

Deciziei privind nemodificare bazei de impunere nr. XXX / xxx , întrucât, în cauză, există autoritate de lucru judecat.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de xxx , CUI xxx, cu sediul xxx , jud. xxx , împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. XXX -corectată în data de xxx , emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice xxx -Activitatea de Inspecție Fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală nr. XXX -corectat, **pentru obligația fiscală suplimentară stabilită în sumă totală de xxx lei, reprezentând impozit pe venituri din alte surse.**

3. În temeiul art.273, alin.(2) din Legea nr.207/20.07.2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările ulterioare, prezenta decizie de soluționare a contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și este obligatorie pentru organul fiscal emitent al actelor administrative fiscale contestate și poate fi atacată, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă în condițiile legii, în termen de 6 luni de la data comunicării.